

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

15. september 2016*

»Sprogordning — meddelelser om almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af administratorer — valg af andet sprog blandt tre sprog — forordning nr. 1 — vedtægtens artikel 1d, stk. 1, artikel 27 og artikel 28, litra f) — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet«

I sagerne T-353/14 og T-17/15,

Den Italienske Republik ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili,

sagsøger,

støttet af:

Republikken Litauen ved D. Kriauciūnas og V. Čepaitė, som befuldmægtigede,

intervenient i sag T-17/15,

mod

Europa-Kommissionen, i sag T-353/14 og sag T-17/15, først ved J. Currall og G. Gattinara og i sag T-17/15, først ved F. Simonetti, derefter ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående, i sag T-353/14, en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer (EUT 2014, C 74 A, s. 4) og, i sag T-17/15, en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer inden for databaseskyttelse hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databaseskyttelse (EUT 2014, C 391 A, s. 1),

har

RETTEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D. Gratsias (refererende dommer), og dommerne M. Kancheva og C. Wetter,

justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González,

* Processprog: italiensk.

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 17. marts 2016,
afsagt følgende

Dom¹

Tvistens baggrund

- 1 Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) er et interinstitutionelt organ, oprettet i henhold til Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs, Regionsudvalgets og Ombudsmandens afgørelse 2002/620/EF af 25. juli 2002 om oprettelse af EPSO (EFT 2002, L 197, s. 53). I medfør af artikel 2, stk. 3, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), i den affattelse, der var gældende forud for Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 om ændring af vedtægten (EUT 2004, L 124, s. 1), har de institutioner, der har undertegnet denne afgørelse, ifølge afgørelsens artikel 2, stk. 1, overdraget udøvelsen af de udvælgelsesbeføjelser, som i henhold til vedtægtens artikel 30, stk. 1, og bilag III til vedtægten er tillagt deres ansættelsesmyndigheder, til EPSO. Ifølge nævnte afgørelses artikel 2, stk. 2, kan EPSO ligeledes udøve de i stk. 1 nævnte beføjelser i tilfælde, hvor de er overdraget ansættelsesmyndigheden i en organisme, et organ eller agentur, som er oprettet i medfør af traktaterne eller på grundlag af disse, og organismen, organet eller agenturet anmoder om det. Samme afgørelses artikel 4 bestemmer, at anmodninger og klager vedrørende udøvelsen af de beføjelser, der er overdraget til EPSO, i henhold til artikel 91a i vedtægten skal indgives til kontoret, og at klager på disse områder rettes mod Kommissionen.
- 2 Den 1. marts 2014 offentliggjorde EPSO i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT 2014, C 60 A, s. 1) generelle regler for almindelige udvælgelsesprøver (herefter »de generelle regler«).
- 3 I punkt 1.3 i de generelle regler med overskriften »Adgangskriterier« anføres under overskriften »Sprogkundskaber« følgende:

»Afhængigt af hvilken udvælgelsesprøve der er tale om, vil ansøgeren skulle påvise sit kendskab til de officielle EU-sprog. Den generelle regel er, at ansøgeren skal have et indgående kendskab til et officielt EU-sprog og et tilfredsstillende kendskab til et andet af disse sprog, men i meddelelsen om udvælgelsesprøve kan der stilles strengere krav (hvilket navnlig er tilfældet for lingvistprofiler). Med mindre andet fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøve, vil valget af andet sprog normalt være begrænset til engelsk, fransk eller tysk.«
- 4 I fodnote 7 i de generelle bestemmelser præciseres, at »[i]følge Domstolens dom (Store Afdeling) i sag C-566/10 P, Italien mod Kommissionen, er EU-institutionerne forpligtet til at begrunde, hvorfor valget af det andet sprog er begrænset til et mindre antal officielle EU-sprog«.
- 5 I samme punkt 1.3 i de generelle bestemmelser bestemmes i øvrigt følgende:

»Når EPSO organiserer almindelige udvælgelsesprøver, anvender det de generelle retningslinjer for brugen af sprog i EPSO-udvælgelsesprøver, som blev vedtaget af Kollegiet af Administrationschefer den 15. maj 2013.

Det har længe været almindelig praksis at benytte engelsk, fransk og tysk til intern kommunikation i EU-institutionerne, og det er også de sprog, der hyppigst er brug for i forbindelse med kommunikation udadtil og ved sagsbehandling.

1 — Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

Valget af andet sprog ved udvælgelsesprøver er blevet fastlagt under hensyntagen til tjenestens interesse, således at nyansatte straks skal kunne være operationelle og i stand til at kommunikere effektivt i deres daglige arbejde. Ellers kan der være alvorlig risiko for, at institutionerne ikke kan fungere effektivt.

Af hensyn til ligebehandling skal alle ansøgere – også dem, hvis første officielle sprog er et af de tre nævnte – aflægge nogle af prøverne på deres andet sprog (skal være et af de tre nævnte sprog). Ved at vurdere specifikke kompetencer på denne måde vil institutionerne kunne bedømme, om ansøgere er i stand til umiddelbart at indgå i et miljø, som ligger tæt op ad den virkelighed, som de vil komme til at arbejde i. Disse bestemmelser er ikke til hinder for, at man som ansat senere kan følge kurser i et tredje arbejdssprog, jf. artikel 45, stk. 2, i personalevedtægten.

[...]«

- 6 De retningslinjer, der er nævnt ovenfor i præmis 5, er bilagt de generelle regler (bilag 2), således som det fremgår af fodnote 8 til sidstnævnte.
- 7 I punkt 2.1.4 i de generelle regler med overskriften »Udfyld onlineansøgningen« præciseres, at »alle dele [i ansøgningsskemaet], herunder også »talent screeneren«, skal udfyldes på engelsk, fransk eller tysk, medmindre andet er anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven«.
- 8 I punkt 3.1.1 i de generelle regler med overskriften »EPSO: kommunikation med ansøgere« har stk. 1 følgende ordlyd:

»Meddelelse om resultater og alle indkaldelser sendes udelukkende gennem EPSO-kontoen på engelsk, fransk eller tysk.«

- 9 Punkt 3.1.2 i de generelle regler med overskriften »Ansøgere: kommunikation med EPSO« er affattet således:

»Inden man kontakter EPSO, bør man have sat sig godt ind i alle oplysningerne i meddelelsen om udvælgelsesprøve, i de generelle regler og på EPSO's hjemmeside, blandt andet under »ofte stillede spørgsmål [...]«.

Kontaktoplysningerne findes på hjemmesiden [...] Ved al henvendelse vedrørende en ansøgning skal ansøgeren opgive sit navn, udvælgelsesprøvens nummer og ansøgningsnummeret.

EPSO sørger omhyggeligt for at overholde principperne i den administrative adfærdskodeks [...] I medfør af disse principper forbeholder EPSO sig dog ret til at stoppe enhver korrespondance, hvis ansøgerens henvendelser må betragtes som useriøse, fordi der er tale om en gentagelse af tidligere henvendelser, eller fordi de er krænkende og/eller irrelevante.«

- 10 I punkt 4 i den administrative adfærdskodeks for Europa-Kommissionens medarbejdere hvad angår deres forbindelser med offentligheden, bilagt Kommissionens afgørelse 2000/633/EF, EKSF, Euratom af 17. oktober 2000 om ændring af dens forretningsorden (EFT 2000, L 267, s. 63), hvilken der henvises til ovenfor i præmis 9 (herefter »den administrative adfærdskodeks«), præciseres under overskriften »Korrespondance« følgende:

»I overensstemmelse med artikel 21 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal Kommissionen besvare breve på det sprog, de er skrevet på, forudsat at det er skrevet på et af Fællesskabets officielle sprog.«

- 11 Bilag 2 til de generelle regler med overskriften »Generelle retningslinjer fra Kollegiet af Administrationschefer om brugen af sprog i EPSO-udvælgelsesprøver« (herefter »de generelle retningslinjer«) bestemmer følgende:

»Det blev vedtaget, at som en generel regel vil brugen af sprog i EPSO-udvælgelsesprøver være følgende:

- De faste elementer på EPSO's hjemmeside er på alle officielle sprog.
- Meddelelser om udvælgelsesprøver, herunder udvælgelsesprøver for lingvister og udvidelsesprøver i forbindelse med udvidelse, vil ligesom de generelle regler, der gælder for almindelige udvælgelsesprøver, blive offentliggjort på alle officielle sprog.
- Følgende test vil foregå på alle officielle sprog:
 - adgangstest (verbalt og numerisk ræsonnement)
 - test i sprogforståelse for udvælgelsesprøver for oversættere
 - indledende oversættelsestest for udvælgelsesprøver for juristlingvister
 - mellemliggende tolkningstest (på computer) for udvælgelsesprøver for tolke
 - kompetencetest (oversættelse eller tolkning) for udvælgelsestest for lingvister.

[...]

- Assessmentcentrenes test vil foregå på ansøgernes andet sprog, som skal være enten engelsk, fransk eller tysk.

Også indkaldelser af interesselikvideringer for udvælgelsesprocedurer for kontraktansatte, som EPSO organiserer, vil blive offentliggjort på alle officielle sprog.

Der kan være forskellige faktorer, som kan begrunde, at valget af andet sprog begrænses.

For det første er det af hensyn til tjenestens interesse nødvendigt, at nyansatte straks skal kunne være operationelle og effektivt varetage de opgaver, som de er ansat til inden for det område eller den rolle, som udvælgelsesprøven dækker.

Engelsk, fransk og tysk er de sprog, som benyttes mest i institutionerne. Det er normalt de sprog, der benyttes på møder for medlemmer fra institutionerne. Det er også de sprog, der hyppigst benyttes ved kommunikation både internt og med verden udenfor. Det understøttes af statistikker om kildesprog for de tekster, der bliver oversat i institutionernes oversættelsestjenester.

I betragtning af institutionernes aktuelle sprogkrav med henblik på intern og ekstern kommunikation må et af udvælgelseskriterierne i henhold til vedtægtens artikel 27, stk. 1, første afsnit, være et tilfredsstillende kendskab til et af disse tre sprog, som skal prøves ved simulering af en realistisk arbejdsituation. Kendskabet til et tredje sprog, som er omhandlet i vedtægtens artikel 45, stk. 2, kan ikke træde i stedet for kendskab til et af de tre sprog på ansættelsestidspunktet.

For det andet er begrænsningen af sprog i de efterfølgende trin i udvælgelsesprøver begrundet i selve arten af de test, der benyttes. For at være på linje med vedtægtens artikel 27 besluttede ansættelsesmyndighederne i institutionerne at ændre udvælgelsesprocedurerne ved fra 2010 og fremover at benytte evalueringsmetoder baseret på kompetencer for bedre at kunne bedømme, om ansøgere er i stand til at varetage deres opgaver.

Der foreligger et omfattende videnskabeligt forskningsmateriale, som viser, at assessmentcentre, der simulerer virkelighedsnære arbejdsituationer, er den bedste måde at bedømme præstationer på. De bruges over hele verden og anses for at være den mest effektive evalueringsmetode. I betragtning af det lange karriereforløb og mobiliteten inden for institutionerne er denne form for evaluering særdeles vigtig. På baggrund af en kompetenceramme, som er fastlagt af ansættelsesmyndighederne, bliver der valgt en række passende øvelser til at evaluere de kompetencer, der søges. For at sikre, at ansøgerne kan blive evalueret på en fair måde, og at de kan kommunikere direkte med bedømmerne og de andre ansøgere, der deltager i en øvelse, er det især nødvendigt – når denne metode anvendes – at assessmentcentret foregår på et lingua franca eller i særlige tilfælde på et af hovedsprogene i udvælgelsesprøven. I det første tilfælde skal lingua franca vælges blandt de sprog, som ansøgerne med størst sandsynlighed har kendskab til.

I betragtning heraf må der gøres alt for at undgå forskelsbehandling af ansøgerne, og derfor prøves alle på deres andet sprog. Men da dette sprog også skal være et lingua franca, må valget af andet sprog nødvendigvis være begrænset. Når vi ser på, hvad der som tidligere omtalt er almindelig praksis internt, må valget nødvendigvis stå mellem engelsk, fransk og tysk. I assessmentcentrene bliver ansøgernes sprogkundskaber ikke evalueret, så et tilfredsstillende kendskab til et af disse tre sprog som andet sprog er fuldt ud tilfredsstillende til at kunne gå op til prøverne (hvilket er i overensstemmelse med minimumskravene i vedtægtens artikel 28). Dette niveau for sprogkundskaber er på ingen måde uforholdsmæssigt i forhold til de behov, som tjenesten har, sådan som det også er anført ovenfor.

Brugen af engelsk, fransk eller tysk som det valgte andet sprog på de senere trin i udvælgelsesprøver indebærer, at der ikke er nogen forskelsbehandling på grund af modersmål. Der er ikke tale om en begrænsning i brugen af modersmålet. Med kravet om, at ansøgerne skal vælge et andet sprog (engelsk, fransk eller tysk), som er forskelligt fra deres første sprog (normalt modersmål eller tilsvarende), sikres det, at de alle kan sammenlignes på lige fod. Det skal også bemærkes, at det i væsentlig grad er ansøgerne selv, der skal vise, at de har et tilstrækkeligt kendskab til det andet sprog.

Dette krav er under alle omstændigheder forholdsmæssigt set ud fra de faktiske behov, som tjenesten har. Begrænsningen af valget af det andet sprog er blot en afspejling af, hvilke sprog folk i Europa kender til i dag. Engelsk, fransk og tysk er ikke blot sprog, der anvendes i flere medlemsstater i Den Europæiske Union, de er også de fremmedsprog, der er mest udbredt kendskab til. Det er de sprog, der hyppigst læres som fremmedsprog, og de sprog, som folk mener, det er mest nyttigt at lære. De aktuelle krav fra tjenestens side må derfor være en passende afspejling af, hvilke sprogfærdigheder ansøgerne kan forventes at have, navnlig fordi sprogkundskaberne som sådan (med hensyn til grammatik, stavning eller ordforråd) ikke bliver bedømt under kompetenceprøverne. Når valget af andet sprog begrænses til engelsk, fransk eller tysk, er det derfor ikke en uforholdsmæssig stor barriere for dem, der ønsker at deltage i udvælgelsesprøver. Det svarer derimod netop til, hvad folk er vant til og forventer, sådan som det fremgår af alle tilgængelige informationer.

Der er også relevante statistikker, som viser, at der ikke er tale om urimelighed og forskelsbehandling, når mulighederne for valget af andet sprog på visse trin i udvælgelsesprøver begrænses. Således var engelsk, fransk eller tysk de sprog, der hyppigst blev valgt, når ansøgerne havde mulighed for at vælge deres andet sprog blandt de 11 officielle sprog i de store almindelige EU-25-udvælgelsesprøver for administratorer og assistenter i 2005. Statistikkerne over udvælgelsesprøver efter reformen i 2010 viser

ingen tegn på skævheder til fordel for statsborgere fra de lande, hvor engelsk, fransk eller tysk er officielle sprog. Og statistikkerne for AD 2010-runden af udvælgelsesprøver viser, at det stadig var et af de tre sprog, der blev valgt som andet sprog af en signifikant del af ansøgerne

Derfor forekommer det også rimeligt at kræve, at ansøgerne skal vælge et af disse tre sprog til at kommunikere med EPSO på og til at udfylde »talent screeneren« på.

For at opnå en balance mellem tjenestens interesser og ansøgernes færdigheder bør nogle af testene derfor afholdes på et begrænset antal af sprogene i Den Europæiske Union både for at sikre, at de ansøgere, der kommer på reservelisten, har passende kendskab til en kombination af sprog, som gør dem i stand til at udføre deres opgaver, og således at der kan anvendes udvælgelsesmetoder, der er baseret på en præstationsvurdering. Eftersom meddelelser om udvælgelsesprøver og vejledninger for ansøgere offentliggøres på de 24 sprog i Den Europæiske Union, og eftersom ansøgerne kan tage den vigtige første fase i udvælgelsesprøver på et hvilket som helst af de 24 sprog, som de vælger som deres modersmål, forekommer det, at det er en rimelig balance, der er fundet mellem tjenestens interesser og princippet om multilingvisme og ikkeforskelsbehandling angående sprog.

I hvert enkelt tilfælde bør der derfor træffes et valg ud fra den sprogordning, som EPSO's styrelsesråd har vedtaget, og institutionernes specifikke behov for at kunne ansætte ansøgere, som straks kan være operationelle.

Der er to mulige generelle tilfælde:

- For det første generelle profiler eller specifikke profiler, hvor hovedfaktoren i udvælgelsen ud over de generelle kompetencer er ekspertise eller erfaring inden for et særligt område eller job. Her er det vigtigste krav, at man er i stand til at kunne arbejde og kommunikere i en multisproglig kontekst, hvor det er nødvendigt at beherske de sprog, som anvendes mest i institutionerne, og dette retfærdiggør en begrænsning i valget af sprog i Den Europæiske Union til udvælgelsesproceduren.
- For det andet profiler, hvor kendskab til et eller flere sprog er af særlig betydning, for eksempel lingvister eller andre profiler, hvor udvælgelsesproceduren organiseres efter sprog. Ud over en evaluering af de generelle kompetencer som anført ovenfor i første scenarie afholdes der andre test i specifikke kompetencer på det eller de pågældende sprog.

Selv ved denne fremgangsmåde bør der ved enhver beslutning om begrænsning af antallet af sprog i udvælgelsesprøver kunne tages hensyn hertil i hver enkelt udvælgelsesprøve, så institutionernes specifikke behov bliver tilgodeset hvad angår den eller de pågældende profiler.«

- 12 Den 13. marts 2014 offentliggjorde EPSO i *Den Europæiske Unions Tidende* meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer (EUT 2014, C 74 A, s. 4). Den 6. november 2014 offentliggjorde EPSO i *Den Europæiske Unions Tidende* meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer inden for databaseskyttelse hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databaseskyttelse (EUT 2014, C 391 A, s. 1). Der er tale om de meddelelser om almindelig udvælgelsesprøve, som påstås annulleret ved nærværende søgsmål (herefter, under ét, »de anfægtede meddelelser«).
- 13 Det fremgår af indledningen til hver af de anfægtede meddelelser, at de generelle regler »er en integrerende del« af disse.
- 14 I henhold til adgangsbetingelserne til de udvælgelsesprøver, der er omfattet af de anfægtede meddelelser, kræver sidstnævnte et indgående kendskab til et af Den Europæiske Unions officielle sprog, idet dette sprog benævnes som udvælgelsesprøvens »sprog 1«, og et tilfredsstillende kendskab

til et andet sprog, benævnt som udvælgelsesprøvens »sprog 2«, som ansøgeren vælger mellem tysk, engelsk eller fransk, idet det præciseres, at dette sprog ikke må være det samme som det sprog, som samme ansøger har valgt som sprog 1 (afsnit III, punkt 2.3 i de anfægtede meddelelser).

- 15 Præciseringer fremgår af punkt 2.3 i afsnit III i de anfægtede meddelelser hvad angår begrænsningen af valget af andet sprog til kun at omfatte de tre førnævnte sprog. I meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 anføres herom følgende:

»Med henvisning til [dom af 27.11.2012, Italien mod Kommissionen (C-566/10 P, Sml., EU:C:2012:752)], ønsker EU-institutionerne at begrunde, hvorfor valget af sprog 2 i forbindelse med denne udvælgelsesprøve er begrænset til nogle få officielle EU-sprog.

Ansøgerne gøres opmærksom på, at rækken af sprog, der kan vælges som andet sprog i forbindelse med denne udvælgelsesprøve, er blevet fastlagt ud fra tjenestens interesse, idet alle nyansatte umiddelbart skal kunne indgå i det daglige arbejde og være i stand til at kommunikere effektivt. Ellers ville der være stor fare for, at institutionerne ikke kunne fungere effektivt.

På baggrund af den sproglige praksis, som længe har været gældende i forbindelse med EU-institutionernes interne kommunikation, og tjenestegrenenes behov i forbindelse med den eksterne kommunikation og sagsbehandlingen er engelsk, fransk og tysk stadig de mest benyttede sprog. Engelsk, fransk og tysk er desuden de mest almindelige fremmedsprog i Den Europæiske Union og de sprog, der oftest studeres som første fremmedsprog. Det er samtidig en bekræftelse af det uddannelsesniveau og de faglige kompetencer, som det i praksis forventes, at ansøgerne til en stilling i EU-institutionerne er i besiddelse af, nemlig at de behersker mindst et af disse sprog. Ud fra en betragtning om, at der skal være balance mellem tjenestens interesser og ansøgernes behov og færdigheder, jf. udvælgelsesprøvens særlige fagområder, er det berettiget at afholde prøverne på disse tre sprog, så det sikres, at alle ansøgere, uanset hvilket sprog de har som deres officielle første sprog, behersker mindst et af disse tre officielle sprog i et sådant omfang, at de kan bruge det som arbejdssprog. EU-institutionerne har således ud fra en vurdering af ansøgernes særlige kompetencer mulighed for at afgøre, om de umiddelbart er i stand til at indgå i et miljøsvarende til de rammer, hvor de vil skulle arbejde.

Ud fra samme begrundelse bør antallet af kommunikationssprog mellem ansøgerne og institutionen begrænses, hvilket også gælder de sprog, der kan anvendes til at udfylde ansøgningsskemaet. Dette krav er desuden med til at gøre kontrollen og sammenligningen af ansøgningerne mere ensartet.

Af hensyn til ligebehandlingen skal alle ansøgere, uanset om de har et af de tre nævnte sprog som deres første officielle sprog, aflægge visse prøver på deres andet sprog (som skal være et af de tre nævnte sprog).

Disse bestemmelser er ikke til hinder for, at man som ansat senere vil kunne tilegne sig et tredje arbejdssprog i henhold til artikel 45, stk. 2, i personalevedtægten.«

- 16 I meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 anføres i det væsentlige samme præciseringer.
- 17 Afsnit IV i meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 fastsætter afholdelse af adgangsprøver på computer. Der er tale om prøver i verbalt ræsonnement [prøve a)], numerisk ræsonnement [prøve b)], abstrakt ræsonnement [prøve c)] og situationsvurdering [prøve d)]. I punkt 3 i dette afsnit i meddelelsen præciseres, at sproget ved prøverne a)-c) er udvælgelsesprøvens sprog 1, mens sproget ved prøve d) er udvælgelsesprøvens sprog 2.

- 18 I øvrigt fastsætter afsnit IV i meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 ligeledes afholdelse af adgangsprøver. Der er tale om prøver i verbalt ræsonnement [prøve a)], numerisk ræsonnement [prøve b)] og abstrakt ræsonnement [prøve c)]. I punkt 3 i dette afsnit af meddelelsen præciseres, at sproget ved prøverne a)-c) er udvælgelsesprøvens sprog 1.
- 19 Afsnit V i meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 fastsætter proceduren for adgang til udvælgelsesprøven og for udvælgelse efter kvalifikationer. Det præciseres heri, at det i første omgang er ansøgernes egne oplysninger i ansøgningsskemaet, der lægges til grund for gennemgangen af de almindelige og særlige betingelser og udvælgelsen efter kvalifikationer. Ansøgernes besvarelse af spørgsmålene om de almindelige og særlige adgangsbetingelser gennemgås med henblik på at afgøre, om de kan opføres på listen over ansøgere, der opfylder alle betingelser for at få adgang til udvælgelsesprøven, jf. det i afsnit III i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 fastsatte. Herefter udvælger udvælgelseskomitéen blandt de ansøgere, der opfylder betingelserne for at få adgang til den pågældende udvælgelsesprøve, de ansøgere, der i henhold til deres kvalifikationer, bl.a. for så vidt angår eksamensbeviser og erhvervserfaring, er de bedst egnede i forhold til arbejdsopgaverne og i øvrigt opfylder de udvælgelseskriterier, der er angivet i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14. Denne udvælgelse foretages udelukkende på grundlag af de oplysninger, som ansøgerne har angivet under »Talent screener«, og der benyttes den bedømmelse, der er fastsat i afsnit V, punkt 1, litra b), i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14.
- 20 De udvælgelseskriterier, som udvælgelseskomitéen tager hensyn til i forbindelse med udvælgelsen efter kvalifikationer, er fastsat som følger i punkt 2 i afsnit V i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14:
- »1) eksamensbevis for universitetsuddannelse i EU-ret
 - 2) eksamensbevis for universitetsuddannelse med speciale i databeskyttelse
 - 3) en godkendt uddannelse i databeskyttelse [...] som supplement til de eksamensbeviser og kvalifikationsbeviser, der kræves for at få adgang til udvælgelsesprøven
 - 4) mindst halvdet års erfaring fra beskæftigelse med databeskyttelse i en EU-institution, en national databeskyttelsesmyndighed eller en offentlig national forvaltning som supplement til den erfaring, der kræves for at få adgang til udvælgelsesprøven
 - 5) erfaring med udarbejdelse af udtalelser, afgørelser eller konklusioner til forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende EU's databeskyttelseslovgivning
 - 6) erfaring med udarbejdelse af rapporter i forbindelse med forudgående kontrol, høringer og klager på databeskyttelsesområdet
 - 7) erfaring med udarbejdelse af udtalelser om EU-lovgivningen om databeskyttelse [...]
 - 8) erfaring med gennemførelse af undersøgelser og revisioner med henblik på at analysere, om de gældende databeskyttelsesregler bliver overholdt ved behandlingen af persondata
 - 9) erfaring med anvendelse af moderne informations- og kommunikationsteknologier (IKT), da det skal kunne vurderes, hvordan deres anvendelse indvirker på databeskyttelsen.«
- 21 Sidste fase i de udvælgelsesprocedurer, der er omhandlet i de anfægtede meddelelser, består i et »assessmentcenter« (afsnit V i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 (afsnit VI i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14).

- 22 I punkt 3 i afsnit V i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 anføres, at det sprog, som prøverne foregår på, er udvælgelsesprøvens sprog 2.
- 23 Ifølge punkt 2 i afsnit VI i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 skal ansøgerne gennemgå tre slags øvelser, som har til formål at evaluere:
- deres ræsonnementsevne, gennem en prøve i verbalt ræsonnement [prøve a)], en prøve i numerisk ræsonnement [prøve b)] og en prøve i abstrakt ræsonnement [prøve c)]
 - deres særlige faglige kompetencer gennem en struktureret samtale om området [prøve d)]
 - deres generelle kompetencer gennem et casestudy [prøve e)], en gruppeøvelse [prøve f)] og en struktureret samtale [prøve g)].
- 24 Det anføres i øvrigt i punkt 3 i samme afsnit i meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14, at de sprog, der anvendes i assessmentcentret, er udvælgelsesprøvens sprog 1 ved prøverne a)-c) og udvælgelsesprøvens sprog 2 ved prøverne d)-g).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 25 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 23. maj 2014 har Den Italienske Republik anlagt søgsmålet i sag T-353/14. Den Italienske Republik har nedlagt følgende påstande:
- Meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 26 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Kommissionen frifindes.
 - Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 27 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 15. januar 2015 har Den Italienske Republik anlagt søgsmålet i sag T-17/15.
- 28 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 30. april 2015 fremsatte Republikken Litauen begæring om tilladelse til at intervenere til støtte for Den Italienske Republik. Ved kendelse af 1. juni 2015 har formanden for Rettens Ottende Afdeling givet tilladelse til denne intervention. Republikken Litauen indgav sit interventionsindlæg i sagen den 13. juli 2015.
- 29 I sag T-17/15 har Den Italienske Republik nedlagt følgende påstande:
- Meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 30 Republikken Litauen har støttet Den Italienske Republiks påstand om annulation af den meddelelse, der anfægtes i sag T-17/15.
- 31 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Kommissionen frifindes.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Republikken Litauen tilpligtes at betale sine egne omkostninger.

- 32 På forslag fra den refererende dommer har Retten (Ottende Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling i de foreliggende sager og at forene disse med henblik herpå. Som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastsat i artikel 89 i Rettens procesreglement, har Retten anmodet Kommissionen om skriftligt at besvare en række spørgsmål. Kommissionen har efterkommet denne anmodning inden for den fastsatte frist.
- 33 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten i retsmødet den 17. marts 2015, hvori Republikken Litauen deltog.

Retlige bemærkninger

- 34 Retten har, efter at parterne blev hørt herom under retsmødet, besluttet at forene de foreliggende sager med henblik på den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes, jf. procesreglementets artikel 68.
- 35 Til støtte for søgsmålene har Den Italienske Republik fremsat syv anbringender. Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 263 TEUF, 264 TEUF og 266 TEUF. Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 342 TEUF og af artikel 1 og 6 i Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958, 17, s. 385), med senere ændringer. Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, EU, af artikel 18 TEUF, af artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af artikel 1 og 6 i forordning nr. 1, af vedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f), samt af artikel 1, stk. 2 og 3, i bilag III til vedtægten. Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, EU og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Det femte anbringende er, at der foreligger magtmisbrug og er sket tilsidesættelse af »væsentlige retsgrundsætninger, der er snævert forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver«, navnlig af vedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, artikel 28, litra f), artikel 34, stk. 3, og artikel 45, stk. 1, samt af proportionalitetsprincippet. Det sjette anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 18 og af artikel 24, stk. 4, TEUF, af artikel 22 i chartret om grundlæggende rettigheder, af artikel 2 i forordning nr. 1 og af vedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6. Det syvende anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF, af artikel 1 og 6 i forordning nr. 1, af vedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, og artikel 28, litra f), af artikel 1, stk. 1, litra f), i bilag III til vedtægten og af proportionalitetsprincippet samt sket »forvanskning af de faktiske omstændigheder«.
- 36 Det konstateres, at Den Italienske Republik med sine anbringender har anfægtet lovligheden af to led i sprogordningen for de udvælgelsesprøver, der er omhandlet i de anfægtede meddelelser, således som denne sprogordning ifølge Den Italienske Republik er indført ved sidstnævnte. Den Italienske Republik har således anfægtet de bestemmelser i de anfægtede meddelelser, som begrænser dels valget af andet sprog i de nævnte udvælgelsesprøver, dels valget af sprog, som kan anvendes i skriftvekslingen mellem ansøgerne og EPSO, til tysk, engelsk og fransk.
- 37 Inden der i lyset af de anbringender, der er påberåbt af Den Italienske Republik, foretages en undersøgelse af lovligheden af de to led i de anfægtede meddelelser, der er bestridt af denne, skal der foretages en undersøgelse af den afvisningspåstand, som Kommissionen i sine svarskrifter har rejst over for hvert af de foreliggende søgsmål, uden imidlertid formelt at rejse en formalitetsindsigelse.

Om formaliteten

- 38 Kommissionen har i svarskrifterne gjort gældende, at Den Italienske Republik i det foreliggende tilfælde ikke har taget hensyn til offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af de generelle retningslinjer, som afsnit III i de anfægtede meddelelser kun gennemfører, og at Den Italienske Republik aldrig, hverken principalt eller som led i et søgsmål, har anfægtet de nævnte generelle retningslinjer. Den Italienske Republiks klagepunkter skal således afvises, »eftersom de generelle retningslinjer ikke er blevet anfægtet rettidigt«.
- 39 Den Italienske Republik har i replikkerne anført, at såvel de generelle retningslinjer som de generelle regler udgør retsakter på grund af deres interne karakter og ikke henhører under nogen af de kategorier af retsakter, der kan anfægtes selvstændigt som omhandlet i artikel 263 TEUF. I denne henseende adskiller de generelle regler sig ikke fra den »vejledning vedrørende udvælgelsesprøver«, som gik forud for disse. Deres indhold er således kun retligt bindende, når de rent faktisk integreres i en meddelelse om udvælgelsesprøve. Mere specifikt er det retlige grundlag for de generelle regler, som er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, ikke anført heri, selv om en sådan angivelse er nødvendig for afledte retsakter, der frembringer retsvirkninger, der er umiddelbart bindende. Den Italienske Republik konkluderer, at de pågældende bestemmelser ikke har retligt bindende karakter uafhængigt af de meddelelser om udvælgelsesprøver, der henviser hertil.
- 40 I øvrigt præciseres det rent faktisk i de generelle retningslinjer, at det kun er en »generel regel«, at ansøgenes andet sprog skal vælges blandt engelsk, tysk og fransk. Den Italienske Republik konkluderer, at eftersom sprogordningen for den udvælgelsesprøve, der er omhandlet i meddelelsen, er fastsat i sidstnævnte, havde den følgelig ikke kunnet anfægte denne ved at nedlægge påstand om annullation af de generelle retningslinjer.
- 41 Kommissionen har i sine duplikker anført, at de af Den Italienske Republik nævnte kriterier vedrører rent formelle aspekter og ikke har nogen forbindelse med de anfægtede meddelelsers retsvirkninger. Kommissionen har understreget, at der kun eksisterer et eneste retligt bindende regelsæt for sprogordningen for udvælgelsesprøver, som er fuldstændig selvstændig i forhold til de anfægtede meddelelser, nemlig det, der findes i de generelle retningslinjer og i de generelle regler. De anfægtede meddelelser træffes »til egentlig gennemførelse« af de generelle retningslinjer og »bekræfter kun bestemmelserne« i sidstnævnte.
- 42 Retten har af den argumentation, som Kommissionen er fremkommet med i svarskrifterne og har uddybet i duplikkerne samt under retsmødet, udledt, at den formalitetsindsigelse, som den har rejst, er baseret på den forudsætning, at de anfægtede meddelelser udgør enten bekræftende retsakter eller retsakter, som blot gennemfører de generelle regler og de generelle retningslinjer. Med henblik på at besvare Kommissionens argumentationer er det følgelig nødvendigt at undersøge karakteren og den retlige rækkevidde af de nævnte lovtekster.

Om karakteren og den retlige rækkevidde af de generelle regler og de generelle retningslinjer

- 43 Under retsmødet gjorde Den Italienske Republik gældende, at de generelle regler og de generelle retningslinjer blot udgjorde meddelelser, som kun har bindende retsvirkninger for deres ophavsmand, dvs. EPSO, ved at fastlægge en grænse for EPSO's skønsbeføjelse. Den Italienske Republik har i øvrigt gjort gældende, at hvis det skulle antages, at de generelle regler og de generelle retningslinjer fastsatte bindende regler, som fandt anvendelse generelt og abstrakt på de udvælgelsesprøver, der organiseres af EPSO, ville der være tale om retsakter vedtaget af en myndighed, som ikke havde beføjelse til at fastsætte sådanne regler.

- 44 Kommissionen har for sit vedkommende under retsmødet præciseret, at EPSO, som repræsenterer alle EU-institutioner, med vedtagelsen af de generelle regler og de generelle retningslinjer havde fastsat klare, objektive og forudsigelige regler vedrørende valget af det andet sprog i de udvælgelsesprøver, der afholdes af EPSO, som omhandlet i præmis 91 i dom af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen (C-566/10 P, EU:C:2012:752). EPSO vedtog førnævnte retsakter ved at basere sig på vedtægtens artikel 29 og 30 og bilag III til vedtægten, som tillægger den kompetence til at tilrettelægge udvælgelsesprocedurer. De nævnte lovtekster indeholder i øvrigt en foreløbig vurdering af institutionernes sproglige behov.
- 45 Retten har, i lighed med Kommissionen, ved gennemgangen af de generelle regler og de generelle retningslinjer konstateret, at der af disse fremgår kriterier vedrørende valget af andet sprog i de udvælgelsesprøver, der afholdes af EPSO, og af kommunikationssproget mellem ansøgerne og EPSO. Det kan nemlig udledes af de generelle regler, at dette valg skal foretages under hensyn til EU-institutionernes praksis på området for intern og ekstern kommunikation og sagsbehandling, tjenestens interesse samt behov i forbindelse med afholdelsen af udvælgelsesprøverne og bedømmelsen af ansøgerne (jf. præmis 5 ovenfor).
- 46 Det forholder sig ligeledes med de generelle retningslinjer. Der henvises heri særligt til tjenestens interesse, til EU-institutionerne praksis, til de faktiske behov, som institutionernes tjenestegrene har, til karakteren af prøverne, som sikrer en optimal bedømmelse af ansøgerne, til sprogkundskaber hos EU's befolkning generelt og endelig til de valg, som allerede er blevet foretaget på det sproglige område af ansøgerne til de udvælgelsesprøver, der tidligere er afholdt af EPSO (jf. præmis 11 ovenfor).
- 47 Det må imidlertid konstateres, at de førnævnte lovtekster ikke indskrænker sig til at fastsætte sådanne kriterier. De generelle regler og de generelle retningslinjer indeholder ligeledes en række bedømmelser, hvorefter valget af andet sprog i de udvælgelsesprøver, der afholdes af EPSO, samt af kommunikationssproget mellem EPSO og ansøgerne begrænses til tysk, engelsk og fransk. Kommissionen har i det væsentlige gjort gældende, at disse bedømmelser tager hensyn til sprogordningen, som principielt bør være sprogordningen for disse udvælgelsesprøver, hvis de kriterier, der er anført i de generelle regler og de generelle retningslinjer, blev anvendt på tidspunktet for deres vedtagelse, uden henvisning til specifikke udvælgelsesprocedurer.
- 48 Herefter må spørgsmålet om, hvorvidt de generelle regler og de generelle retningslinjer, henset til de bedømmelser, der er nævnt i præmis 47 ovenfor, skal fortolkes således, at de fastsætter bindende regler, som fastsætter sprogordningen for alle de udvælgelsesprøver, der afholdes af EPSO, besvares.
- 49 En sådan fortolkning af de førnævnte lovtekster kan ikke tillades. Ifølge retspraksis forholder det sig således, at der med henblik på at bedømme, om de pågældende lovtekster tilsigter at fastsætte sådanne bindende regler, skal foretages en gennemgang af deres indhold (jf. i denne retning og analogt dom af 20.5.2010, Tyskland mod Kommissionen, T-258/06, Sml., EU:T:2010:214, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis). Såfremt specifikke eller nye forpligtelser ikke foreligger, er den blotte offentliggørelse af en meddelelse ikke tilstrækkeligt til at fastslå, at meddelelsen er en retsakt, der kan skabe bindende retsvirkninger (jf. i denne retning og analogt dom af 20.5.2010, Tyskland mod Kommissionen, T-258/06, Sml., EU:T:2010:214, præmis 31).
- 50 Det fremgår imidlertid af selve ordlyden af de nævnte lovtekster, at EPSO ikke ved offentliggørelsen heraf definitivt fastsatte sprogordningen for samtlige de udvælgelsesprøver, som den har ansvaret for at afholde. På trods af de ovenfor i præmis 47 nævnte bedømmelser henlægger de generelle regler og de generelle retningslinjer nemlig udtrykkeligt valget af sprogordningen for hver udvælgelsesprøve til den meddelelse om udvælgelsesprøve, som vedtages på tidspunktet for indledningen af den dertil hørende procedure.

- 51 Således er det ganske vist i punkt 1.3 i de generelle regler anført, at valget af andet sprog og af det sprog, der anvendes til at udfylde ansøgningsskemaet, »normalt [er] begrænset til engelsk, fransk eller tysk«. Det anføres imidlertid ligeledes heri, at dette vil være tilfældet »[m]edmindre andet fremgår af meddelelsen om udvælgelsesprøve« (jf. præmis 3 og 4 ovenfor).
- 52 De generelle retningslinjer er formuleret i tilsvarende vendinger. Selv om det heri anføres, at udvælgelsesprøvernes andet sprog samt kommunikationssproget mellem EPSO og ansøgerne som en generel regel er engelsk, fransk eller tysk, præciseres det imidlertid heri, at selv ved denne fremgangsmåde »bør der ved enhver beslutning om begrænsning af antallet af sprog i udvælgelsesprøver kunne tages hensyn hertil i hver enkelt udvælgelsesprøve, så institutionernes specifikke behov bliver tilgodeset« (jf. præmis 11 ovenfor). Følgelig kan det ikke antages, at de i det foreliggende tilfælde omhandlede lovtekster fastsætter specifikke eller nye forpligtelser som omhandlet i retspraksis (jf. i denne retning og analogt dom af 20.5.2010, Tyskland mod Kommissionen, T-258/06, Sml., EU:T:2010:214, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).
- 53 I øvrigt og under alle omstændigheder kan de bedømmelser, der er nævnt i præmis 47 ovenfor, ikke fortolkes således, at de fastsætter en sprogordning, der finder anvendelse på samtlige de udvælgelsesprøver, der afholdes af EPSO, eftersom ingen bestemmelse har tillagt sidstnævnte eller Kollegiet af Administrationschefer kompetence til at fastsætte en sådan generel anvendelig ordning eller til i denne henseende at fastsætte principielle regler, som en meddelelse om udvælgelsesprøve kun undtagelsesvist vil kunne unddrage sig (jf. i denne retning og analogt dom af 29.11.2011, Birkhoff mod Kommissionen, T-10/11 P, EU:T:2011:699, præmis 30 og 31 og den deri nævnte retspraksis).
- 54 I denne forbindelse udøver EPSO, som anført i denne doms præmis 1, ifølge artikel 2, stk. 1 og 2, i afgørelse 2002/620 de udvælgelsesbeføjelser, som i henhold til artikel 30, stk. 1, i og bilag III til vedtægten er overdraget til ansættelsesmyndighederne i de institutioner, der har undertegnet den pågældende afgørelse, samt til ansættelsesmyndigheden i en organisme, et organ eller agentur, når disse anmoder om det.
- 55 Ingen af disse bestemmelser eller af de af Kommissionen påberåbte bestemmelser (jf. præmis 44 ovenfor) tillægger imidlertid EPSO beføjelse til at opstille generelle og abstrakte bindende regler, som for fremtiden regulerer de udvælgelsesprøver, der afholdes på grundlag af vedtægtsbestemmelserne.
- 56 I henhold til artikel 7, stk. 1, i bilag III til vedtægten overdrager institutionerne efter høring af Vedtægtsudvalget ganske vist EPSO ansvaret for, at de nødvendige foranstaltninger træffes, så det sikres, at der anvendes ensartede standarder i procedurerne for udvælgelse af Unionens tjenestemænd. Imidlertid præciseres det dels i den nævnte artikels stk. 2, litra a) og b), at EPSO's opgaver hvad angår udvælgelsesprocedurerne for tjenestemænd begrænser sig til efter anmodning fra institutionerne at afholde almindelige udvælgelsesprøver og til at yde teknisk støtte til interne udvælgelsesprøver, som institutionerne afholder. Dels må det konstateres, at førnævnte bestemmelse kun gør det muligt at tillægge EPSO ansvar for at træffe foranstaltninger til gennemførelse af ensartede regler og ikke ansvar for at vedtage generelle og abstrakte bindende regler. Under alle omstændigheder forholder det sig således, at selv hvis det antages, at dette var tilfældet, har Kommissionen hverken i sine skriftlige indlæg eller under retsmødet henvist til en retsakt fra institutionerne, hvorved den, efter høring af Vedtægtsudvalget, har tillagt EPSO ansvaret for at fastsætte generelle og abstrakte bindende regler vedrørende sprogordningen for de udvælgelsesprøver, som EPSO afholder.
- 57 Selv om de bestemmelser, der er nævnt i præmis 54-56 ovenfor, ikke tillægger EPSO kompetence til at opstille bindende regler hvad angår sprogordningen for de udvælgelsesprøver, der afholdes af kontoret, er EPSO ikke forhindret i med henblik på at sikre ligebehandling og retssikkerhed at vedtage og offentliggøre retsakter som de generelle regler og de generelle retningslinjer, hvorved det tilkendegives, hvorledes EPSO i visse situationer vil udøve den skønsbeføjelse, som disse bestemmelser tillægger kontoret. Imidlertid er EPSO kun bundet af sådanne lovtekster, for så vidt som disse ikke afviger fra de almengyldige regler, der gælder for kontorets beføjelser, og på betingelse af, at EPSO

med vedtagelsen af disse ikke afstår fra at udøve den beføjelse, som kontoret er tillagt i forbindelse med bedømmelsen af behovene for Unionens institutioner og organer, herunder sidstnævntes sproglige behov, i forbindelse med afholdelsen af de forskellige udvælgelsesprøver (jf. i denne retning og analogt dom af 8.3.2016, Grækenland mod Kommissionen, C-431/14 P, EU:C:2016:145, præmis 69 og 71 og den deri nævnte retspraksis).

- 58 Henset til det ovenstående må det konkluderes, at de generelle regler og de generelle retningslinjer skal fortolkes således, at de allerhøjest udgør meddelelser som omhandlet i præmis 91 i dom af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen (C-566/10 P, EU:C:2012:752), som opstiller kriterier, i henhold til hvilke EPSO har til hensigt at foretage valget af sprogordningen for de udvælgelsesprøver, som den har ansvaret for at afholde.
- 59 Det er i lyset af disse konstateringer, at der skal foretages en undersøgelse af de anfægtede meddelelsers retlige karakter med henblik på at træffe afgørelse om, hvorvidt de foreliggende søgsmål kan antages til realitetsbehandling.

Om de anfægtede retsakters retlige karakter

- 60 Som anført i præmis 42 ovenfor er Kommissionen af den opfattelse, at de anfægtede meddelelser udgør enten bekræftende retsakter eller retsakter, der blot gennemfører de generelle regler og de generelle retningslinjer.
- 61 I denne forbindelse bemærkes for det første, således som dette følger af artikel 263, første afsnit, TEUF, at enhver af EU-institutionerne vedtagen bestemmelse, som er bestemt til at afføde retsvirkninger, uanset dens art eller form kan gøres til genstand for annulationsøgsmål (jf. dom af 6.4.2000, Spanien mod Kommissionen, C-443/97, EU:C:2000:190, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis), dvs. hvis bestemmelsen ændrer retsstillingen, således som denne forelå forud for vedtagelsen af denne (jf. i denne retning dom af 29.6.1995, Spanien mod Kommissionen, C-135/93, EU:C:1995:201, præmis 21).
- 62 Det fremgår af denne retspraksis, at en retsakt, der ikke har retligt bindende virkninger, som kan påvirke retssubjekternes interesser, såsom bekræftende retsakter og rene gennemførelsesretsakter, er undtaget fra domstolsprøvelse (jf. i denne retning kendelse af 14.5.2012, Sepracor Pharmaceuticals (Irland) mod Kommissionen, C-477/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2012:292, præmis 52 og den deri nævnte retspraksis).
- 63 Hvad mere specifikt angår bekræftende retsakter følger det af fast retspraksis, at en retsakt anses for en ren bekræftelse af en tidligere individuel retsakt, hvis den pågældende retsakt ikke indeholder noget nyt i forhold til den tidligere retsakt og ikke er blevet truffet på grundlag af en fornyet undersøgelse af forholdene for adressaten for den tidligere retsakt (jf. i denne retning dom af 7.2.2001, Inpesca mod Kommissionen, T-186/98, EU:T:2001:42, præmis 44, af 6.5.2009, M mod EMEA, T-12/08 P, EU:T:2009:143, præmis 47, og af 15.9.2011, CMB og Christof mod Kommissionen, T-407/07, ikke trykt i Sml., EU:T:2011:477, præmis 89). Denne retspraksis kan i øvrigt overføres på retsakter, som ikke kan anses for at være individuelle retsakter (jf. i denne retning dom af 13.11.2014, Spanien mod Kommissionen, T-481/11, EU:T:2014:945, præmis 28 og 29 og den deri nævnte retspraksis), såsom en forordning eller en meddelelse om udvælgelsesprøve (jf. dom af 17.12.2015, Italien mod Kommissionen, T-295/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:997, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis).
- 64 Hvad angår rene gennemførelsesretsakter må det fastslås, at sådanne retsakter ikke skaber rettigheder eller forpligtelser for tredjemand, men foreligger i forbindelse med gennemførelsen af en tidligere retsakt, som har til formål at frembringe bindende retsvirkninger, mens alle elementer i den regel, der er opstillet i sidstnævnte retsakt, allerede er fastlagt og vedtaget (jf. i denne retning dom af 20.11.2008,

Italien mod Kommissionen, T-185/05, EU:T:2008:519, præmis 51-53 og den deri nævnte retspraksis; jf. ligeledes i denne retning og analogt generaladvokat Cruz Villalóns forslag til afgørelse Kommissionen mod Parlamentet og Rådet, C-427/12, EU:C:2013:871, punkt 63).

- 65 For det andet bemærkes, at en meddelelse om udvælgelsesprøve, såsom de anfægtede meddelelser, i henhold til artikel 1, stk. 1, litra e), i bilag III til vedtægten ved en udvælgelse på grundlag af prøver skal specificere disses karakter og bedømmelsen af dem. Ifølge fast retspraksis udgør ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven såvel den retlige ramme for udvælgelsesprøven som for udvælgelseskomitéens skønsudøvelse. I øvrigt er den væsentligste rolle for en meddelelse om udvælgelsesprøve at give ansøgerne så nøjagtige oplysninger som muligt om arten af de betingelser, der stilles for at beklæde den stilling, som skal besættes, for at sætte dem i stand til at afgøre, om det har noget formål for dem at indgive ansøgning (jf. dom af 17.12.2015, Italien mod Kommissionen, T-295/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:997, præmis 49 og den deri nævnte retspraksis).
- 66 Følgelig vedtages hver meddelelse om udvælgelsesprøve med det formål at indføre regler, som regulerer proceduren for en eller flere specifikke udvælgelsesprøver, med hensyn til hvilke den således fastlægger den normative ramme i forhold til det af ansættelsesmyndigheden fastsatte formål. Det er denne normative ramme, som i givet fald er indført i overensstemmelse med de almengyldige regler, der finder anvendelse på tilrettelæggelsen af udvælgelsesprøver, som regulerer proceduren for den pågældende udvælgelsesprøve, fra tidspunktet for offentliggørelsen af den pågældende meddelelse til offentliggørelsen af den reserveliste, hvorpå de beståede ansøgere fra den pågældende udvælgelsesprøve er opført (jf. i denne retning dom af 17.12.2015, Italien mod Kommissionen, T-295/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:997, præmis 50).
- 67 Henset til det ovenfor anførte må det fastslås, at en meddelelse om udvælgelsesprøve, såsom de anfægtede meddelelser, som under hensyntagen til de pågældende EU-institutioners eller -organers specifikke behov indfører den normative ramme for en specifik udvælgelsesprøve, herunder dennes sprogordning, og således medfører selvstændige retsvirkninger, principielt ikke kan anses for at være en bekræftende retsakt eller en retsakt, som blot gennemfører tidligere retsakter. Selv om ansættelsesmyndigheden i givet fald i forbindelse med udøvelsen af dens opgaver, som består i vedtagelsen af en meddelelse om udvælgelsesprøve, skal overholde eller anvende regler, der er indeholdt i tidligere almengyldige retsakter, forholder det sig ikke desto mindre således, at den normative ramme for hver udvælgelsesprøve er indført og specificeret ved den tilsvarende meddelelse om udvælgelsesprøve, som således præciserer de betingelser, der kræves for at beklæde den eller de pågældende stillinger.
- 68 Under alle omstændigheder, og selv hvis det antages, at en meddelelse om udvælgelsesprøve principielt kan være en bekræftende retsakt eller en retsakt, som blot gennemfører retsakter, der går forud for denne, fremgår det af den i denne doms præmis 62 og 63 nævnte retspraksis, at en retsakt kun kan anses for en bekræftende retsakt eller for en retsakt, der blot gennemfører en tidligere retsakt, hvis sidstnævnte har til formål at frembringe retsvirkninger. Som anført i præmis 48-57 ovenfor er dette imidlertid ikke tilfældet med de generelle regler og de generelle retningslinjer.
- 69 Det blev nemlig konkluderet i præmis 58 ovenfor, at de generelle regler og de generelle retningslinjer skal fortolkes således, at de allerhøjest udgør meddelelser som omhandlet i præmis 91 i dom af 27. november 2012, Italien mod Kommissionen (C-566/10 P, EU:C:2012:752), som opstiller kriterier, i henhold til hvilke EPSO har til hensigt at foretage valget af sprogordningen for hver af de udvælgelsesprøver, som den har ansvaret for at afholde.
- 70 Henset til det ovenstående må det konkluderes, at de anfægtede meddelelser udgør retsakter, som har bindende retsvirkninger hvad angår sprogordningen for de pågældende udvælgelsesprøver og således er anfægtelige retsakter. Den omstændighed, at EPSO i forbindelse med vedtagelsen heraf har taget

hensyn til de kriterier, der er anført i de generelle regler og i de generelle retningslinjer, hvortil de anfægtede meddelelser udtrykkeligt henviser (jf. præmis 13 ovenfor), kan ikke rejse tvivl om denne konstatering.

- ⁷¹ Følgelig skal den af Kommissionen rejste formalitetsindsigelse forkastes, og der skal foretages en undersøgelse af de foreliggende søgsmåls realitet.

[udelades]

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Ottende Afdeling):

- 1) **Sag T-353/14 og sag T-17/15 forenes med henblik på dommen.**
- 2) **Meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/276/14 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer og meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/294/14 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer inden for databeskyttelse hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse annulleres.**
- 3) **Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Italienske Republik.**
- 4) **Republikken Litauen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med interventionen i sag T-17/15.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. september 2016.

Underskrifter